

ANGLANDS MOSE

Erik Bech Jakobsen

Birkildboerne

Birkild

Asp K^e

Østerby

Forord

Det er en kæmpe omvæltning og udvikling, der er sket i landbruget og i Birkild i de seneste 50 år, og det har ikke været uden omkostninger. Noget af det gamle fællesskab er forsvundet, der er ikke mange der har eget landbrug mere. Og man kan stille det spørgsmål kan mennesket blive ved, og hvor går grænsen?

I gamle dage var der kun 2-3 gårde i Birkild, der var »Sønder Birkild«, »Mellem Birkild« og »Nørre Birkild«.

Nu i 2009 er der igen 2-3 gårde i fuld drift: » Nørre Birkild«, og »Nørmark« m.f., de andre gårde er blevet nedlagt, opkøbt eller de er forpagtet ud for en årrække. For 50 år siden var der mange karle og piger på gårdene, men tjenestefolkene forsvandt, da mekaniseringen kom til Birkild, og med dem forsvandt også arbejdshestene.

Udviklingen lader sig ikke standse, og selvom den gjorde, ønsker vi vist ikke at gøre det. For hvor har vi mange goder i dag, som vi skal skønne på.

Jeg kom til Birkild 1966, blev gift med Tove og vi har boet i »Øster Birkild« siden. Jeg vil nu fortælle om livet på den tid og det jeg har læst og er blevet fortalt. Der er jo mange der har oplevet de samme ting, men har måske opfattet det på en anden måde, det kan jo også være, at de mennesker, som har fortalt, har husket forkert. Det har været meget interessant og lærerig, når jeg besøgte »De Birkboer«. En tak til min kone Tove, og til alle der har fortalt, om gamle dage og har lånt mig billeder til bogen.

God fornøjelse

Erik Bech Jakobsen

Birkildboerne

Layout, sats og tryk
Christensens Bogtrykkeri, Bogtrykkergården as

Tilrettelæggelse
Erik Bech Jakobsen

Udgivet i 2009 af:
Erik Bech Jakobsen
Birkildvej 12, Asp
7600 Struer

Tlf.: 97 48 71 93
Mobil: 21 93 60 93
birkild.et@dlgtele.dk
www.birkildvej.dk

ISBN 978-87-99-0569-1-0

»Birkildboerne«

Oluf Nielsen skrev i 1895 bogen Hjerm og Ginding Herreder. Det er skrevet med gamle krøllede bogstaver, som er svære at læse. Her er nogle linjer om Asp sogn og 8 linjer om det han skrev i bogen om Birkild:

Asp Sogn.

Asp Sogn grænser mod Nord til Fjalling S., mod Ost til Vejrum S., mod Syd til Naur S., mod Vest til Møborg S. og Gudum S. Kirkens Afstand fra Hølstebro er $1\frac{1}{2}$ Mil. Sognets Flaadeindhold er 4680 Tdr. Land med $115\frac{1}{2}$ Tdt. Høfr. Torderne ere for største Delen sandmuldede med en Del Eng og Kær. Imod Ost findes dog en Del lermuldet Jord imod Vejrum Sogneskæl. Imellem Asp Kirke og Linde findes et for største Delen lynchældt, dog for en Del opdyrket Højbedrag, der fortsættes mod Vest over Birkild, der ogsaa ligger højt. Linde By ligger lavt i en Kærstrækning, tilbøls omgivet af Højbedrag. Sognets nordlige og østlige Del er noget fladt, dog med enkelte høje Partier. 1 Stole. Solt i Sognet 90 Gaarde og Huse med 477 Indbyggere (1880: 454, 1860: 383, 1840: 266, 1801: 237).

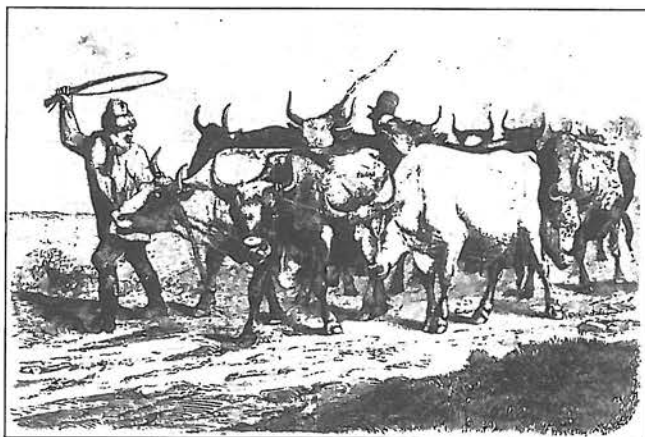
I Sognet findes:

Birkild, der bestaar af Nørre Birkild, 1 Gaard, 1 Bolsted, 1 Hus, Mel Birkild, 1 Gaard, Sønder Birkild, 1 Gaard, 1 Bolsted, 2 Huse, Nørmark, 2 Bolsteder, 1 Hus, Nørkjær, 1 Bolsted. Birkild var 1683 2 hele Gaarde og en Halvgaard, 1510 nævnes en Gaard i Bierkyndh.

Navnet udtales nu Bjerkil og er maaste oprindelig Birkholt, Birkstov. Byen ligger højt.

der fandtes en boblende kilde. Ved dræning er den nu helt tørlagt. Ad Oldtidsvejen (Æ 99 Veje), som gik tæt forbi kilden, har mennesker færdedes i tusinder af år og slukket deres tørst ved bjergkilden, hvis navn sikkert var kendt viden om, både mod nord og syd, for der frøs vandet aldrig til, selv i de strengeste vintre. Der er i en beskrivelse af »Fousinggård«, skrevet en forklaring, om de ældste veje fra nord og vest i oldtiden, vist særlig fortsat over færgestedet ved Bur.

Der blev i sommeren 2008 fundet en gammel historisk bro ved Råsted Gammel Mølle, den er over 200 år gammel. En ny vejlov fra 1793 krævede alle nye broer på landeveje opført af sprængte og kløvede granitsten med dækstenene hugget til som planker. Egnens beboere samlede stenene fra stendysser og jættestuer.

Senere kom vejen til at gå over Naur, Måbjerg og Hølstebro, men på strækningen Fousing Kirke-Linde var »Æ 99 Veje« (benævnelsen kommer nok af, at mange hjulspor over heden blev for dybe, og så kørte eller gik man bare ved siden af og lavede et nyt spor), som gik igennem Birkild, resterne af en af Danmarks ældste veje. Kvægdrifterne fra Thy bevægede sig mod markederne i Husum, og der trampede i 1600-årene de fjendtlige røverskarer på deres plyndringstogter efterladende sig en udplyndret, sultende befolkning – ikke mindst i Birkild og Linde. Vejene nordfra gik over Agger-Thyborøn-Lemvig. Denne trafik fik dog en brat ende, da Vesterhavet løb igennem og lavede Thyborøn kanal i 1839. Andre veje gik over Oddersund med en tømmerflåde, videre over Resen

Navnet Birkild omtales omkring 1510, da var det Bierkyndh. Men udtalen har også været Bjerkild/Bjergkilde. Først lidt om navnet. Det har ikke noget med ild og birketræer at gøre, men det er en gammel tydning, at det kommer fra kilde. Det fortælles, at for 100 år siden var der i bakkesiden nede ved bækken vandfuld vad, hvor

Vand og toiletter i Birkild

Der er langt fra København til Birkild, for det første toilet blev installeret i Malmøgade-kvarteret i 1894. Hvornår der kom træk og slip til Birkild er uvist, men Anna Hedegård som kom til »Mellem Birkild« i 1943 fortæller, at der stod en spand i udhuset, og det var i alt fald efter 1946 før der blev installeret et, og hun mener »Sønder Birkild« fik et omkring 1950. Og på »Nørre Birkild« var det nok også engang i fyrrerne. Bjarne Jakobsen lavede badeværelse med toilet og håndvask på »Nørmark« i 1962. »Nørkjær« i 1970. »Øster Birkild« i 1970. Peder og Marie Falkenberg 1970 og de fleste andre Birkildboere fik også toilet der omkring, med Christian Poulsgård i »Bæggelund« og ejendommen hvor Johanne Poulsgård boede, som de sidste omkring 1980. Det var også omkring 1980 at Struer kommune gravede jordledning ned, og hvor de fleste i Birkild kom med og fik vand fra fælles vandværk. Der var

boring ved Linde gamle mejeri, i Fousing og i Resen nord for Klosterhedens plantage. Så det blev ikke noget problem med vand. Der var dog nogle som først blev tilsluttet vandledningen senere, nogle havde lige fået ny boring og andre syntes deres vand var godt nok til dem. Først 2007 blev der gravet jordledning ned til »Nørre Birkild« ca. i oktober måned efter at majsen var høstet.

Svineregulering

Svinekort m.m. På de samvirkende andelsslagteriers delegeretmøde den 10. januar 1933, som tillige overværedes af repræsentanter for de private slagterier, blev man enige om midlertidigt at regulere svineproduktionen på basis af slagtninger i 1932. Leveringerne fastsattes således, at hver producent måtte levere 80 pct. af antallet i året forud.

Slaa ikke Svinene!

Selv et let Slag af en Kæp eller et Reb hen ad Ryggen eller Siderne efterlader altid blod- underløbne Striber, som forringes Flæskets Kvalitet.

Svinekort fra 1939 og 1940

Kornordningen

I Landbokkommissionens indstilling af 12. juli 1933 fremhævedes det, at da forskellen mellem kornprisen og svineprisen var blevet meget stor, måtte man på en anden fordeling. Svinekortene blev fordelt, så landmændene ikke bare kunne udvide produktionen.

USA. 1938. Prøveboring

Der blev boret efter olie i undergrunden ved »Østermark« i 1938 og 1939. Der var vist ingen olie, men siden har det knebet med marken, som ville blive blød.

Mælkekvoten

Mælkekvoten blev indført fra april året 1984-85. Den foreløbige kvote er beregnet på grundlag af mælkeleverancen fra den enkelte bedrift i perioden 3/1 1983-1/1 1984 minus 6-7 %. »Øster Birkild«s mælkemængde i den nævnte periode udgjorde efter mejeriets foreløbige opgørelse 305.947 kg mælk. Så der måtte leveres 285.448 kg mælk uden afgift. Der kunne dog ansøges om ekstra mængder efter nærmere fastsatte regler. Mejeriet havde ansøgningskemaer, og de skulle være mælkeudvalget i hænde senest den 9/7 1984. Den tildelte mælkekvote blev dog senere forhøjet med nogle %. Underskrevet af B. Hedemann/Erik Have. Vi endte på godt 299.000 kg.

Historie af en gårdejer, der havde flere karle på gården

I læser vel avisen, sagde gårdejeren, (vi kan kalde ham Peder), det meste er elendighed, men digteren på tredje side, første spalte, står der hver fredag et eller andet stykke, men på det samme sted, af den samme mand. Der er ingen navn under. Det behøves ikke, han er digter. Han har været karl på gårdene, lige som jer, det kan jeg

mærke, når jeg læser. Det kan i også. Nu skal jeg læse det i dag, så er det vor bordbøn. Jeg kan ikke læse, men hør efter, Det er en radrenser, han skriver om:

Når man i forårstiden går eller kører ad landets veje, fortæller markerne altid noget om, hvem det er, der driver jorden. Såmaskinen har trukket sine riller over marken, og når korn og roer spirer frem, afsløres den mindste unøjagtighed. Enhver fejl svækker skønheden og måske også udbyttet. I vor tid er det ploven og harven, såmaskinen, radrenseren og binderen, der skriver i karlens skudsmål-bog. Ved disse redskaber viser mænd og karle, hvad de kan og hvad de ikke kan.

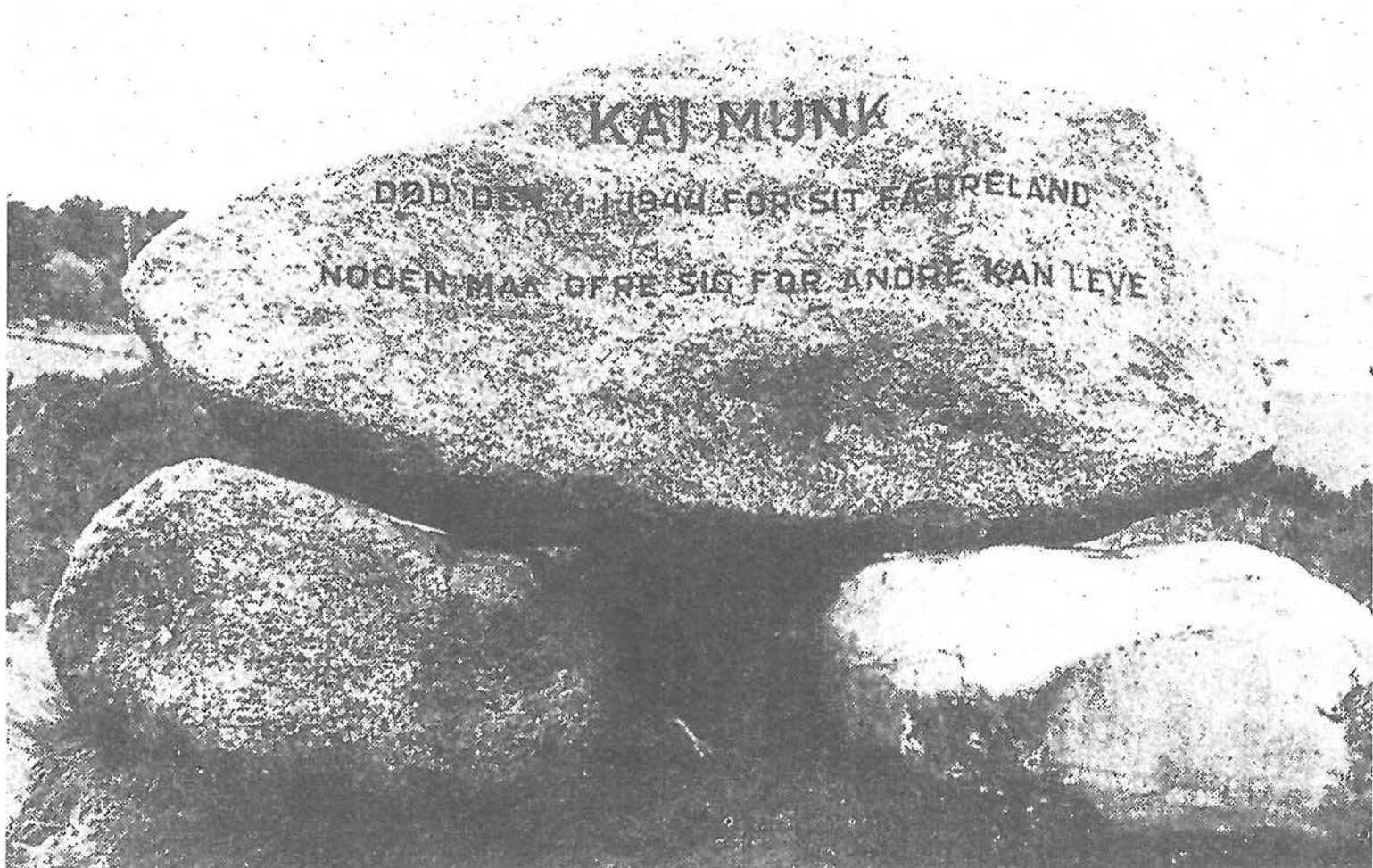
Når kornet er sået, vokser det frem, skjuler de skæve eller slingrende rækker og passer sig selv til høst. Men roerne skal køres igennem igen og igen, og de lige og smukke roerrækker letter arbejdet både med at holde dem rene og tage dem op.

Det er ikke enhver karl og enhver hest, man kan sætte til at radrense. Det sker naturligvis tit, at en dygtig karl lærer en uvant hest at gå i rækken, men det sker også, at det er hesten, der er kendt med turen og lærer karlen at køre radrenseren. Fortrolighed mellem mand og hest må der til. Skælden og saven i tømmen går ud over hesten og de små planter. Fred må der være og sikkerhed. Et fejltrin af mand eller hest kan ødelægge mange planter, som ikke kan erstattes.

Radrenseren sparer menneskene for meget håndarbejde, fjerner ukrudt og løsner jorden, så regnen kan trænge ned, og når mand og hest har den rette fortrolighed til hinanden og kører rolig frem, er det noget godt og smukt i den stille omsorg for ikke at ødelægge en eneste plante.

I vor tid er omsorg for de små ting og nøjagtighed en god lære, vi har set og hørt så meget, både småt og stort, blive ødelagt. At køre en radrenser er en betroet post, man kører imellem et mylder af spirende liv, og har man fred med sin hest og ro i sit sind, kommer glæden ved arbejdet ude i naturen, med vibernes mærkelige snak i luften eller på jorden, lærernes sang, duften af jord og planter, hest og solens varme. Man nynner en lille sang, der gør hesten glad og tryk og villig, man snakker måske lidt med sig selv, betro hesten noget ingen ved, mens dagen går, og når det bliver aften, arbejdet endt, solen går ned og duggen falder, da sker det, man går hen til den nyrensede roeager og ser og føler, hvor de tusinde planter retter sig og få en stærkere grøn farve. Da ser man først, hvor smukt de snorlige rækker står. Da er hverdagens arbejde blevet poesi i menneskets sind.

Manden sad lidt og så i bladet, som var hans tanker andre steder henne, så foldede han sammen, rakte avisen, til den nærmeste karl, og sagde. »Det er at køre en radrenser og få glæde af det. Velbekomme«.

Kaj Munks sten på Ravnsbjerg syd for Linde mellem Holstebro og Lemvig

Sten i Birkild

I de første mange årtusinder efter den tredje istid var klimaet i Vestjylland arktisk. Vi skal helt frem til omkring år 9000 før vor tidsregning, før vi finder de allerførste spor af mennerskeliv.

De første stenalderjægere var med deres flintvåben på jagt, og de begyndte at bygge små boliger. Stenalderfolkets første bopladser i Vestjylland dukkede op omkring 7000 før vor tidsregning. Det var jægere og fiskere, og naturlig nok slog de sig for de meste ned ved søer og vandløb.

4000 år senere blev jægere og fiskere til bønder. De begyndte at rydde skoven, dyrke jorden og holde husdyr.

Flinthuggerne blev dygtigere og dygtigere, og hen mod slutningen af stenalderen omkring 1500 år før vor tidsregning finder vi nu de mange flotte stenalderredskaber. Og det er så dem, birkildboerne har fundet. Stenene her omkring kom med isen fra Norge og Sverige.

Der er samlet rigtig mange sten her i Birkild. Nogle er gået over i historien. For eksempel stenen på Ravnsbjerg i Linde, som er fra Sønder Birkild og er sat til minde om digterpræsten Kai Munk.

Det var fruene i »Stougård« Kristine, der kom med forslaget, og det var pastor Karl Nissen fra Ølby, der bestemte, hvad der skulle stå på stenen. »Nogle må ofre sig for

andre kan leve«, ordene er indhugget i stenen. Der var stor indvielsesfest, hvor pastor Karl Nissen holdt tale. Lise Munk og flere af deres børn var med til festen.

Det var en stor opgave i 1948 for vognmanden i Linde, Petrus Dalgård med den danskbyggede Triangel lastbil. Stenen vejede omkring 2 tons, og der var mange folk som hjalp, da stenen skulle læsses. Der blev rejst et treben med talje og kæder, fortæller Henry Stougård, som var ung dengang. I årene efter var det fruene i Stougård, Kristine, der malede navnet på stenen, når det var tiltrængt. Derefter overtog Birthe Jakobsen, fruene på Østergård, opgaven. Engang trillede stenen ned af højen, men så blev dragonerne fra Holstebro kaserne sat på opgaven, og det blev nem klaret. Kaj Munk havde næsten alt jagt i Linde og omegn, og han blev meget afholdt af Lindeboerne. Kaj Munk blev skudt af tyskerne den 4. januar 1944.

Jeg har stået æresvagt med fakkelt sammen med 500 fra et stort område af Vestjylland. Hjemmeværnsskammerater fra Linde luftmeldekorps var der også, det var 4. maj 1982. Efter fakkeltvægten i Hørbylund Bakke var der mindesammenkomst i Bording skole sammen med Kaj Munks enke Lise Munk. General Henrik Gested var hovedtaler. Det var en stor oplevelse at være med til. Det skulle have været den 4. januar, men da var der en voldsom snestorm.

Der blev omkring 1936 kørt mange lastbilfulde sten fra Birkild på den nye Vilhelmsborgvej, som går imellem Holstebro og Lemvig.

Der er mange bønder, som har fået ødelagt maskiner og redskaber på store jordfaste sten. Frosten kunne om vinteren lette mange sten, så der kom flere op i pløjelaget.

Gravhøje

Der er kun overpløjede gravhøje i Birkild, 2 på »Nørmarks« jorder. Hvis man kørte over højen om efteråret med en roevogn, kunne der være helt blød jord på toppen. Der er Sandhøj og Lillehøj på Øster Birkilds jorde, og der er fundet meget fra stenalderen her omkring.

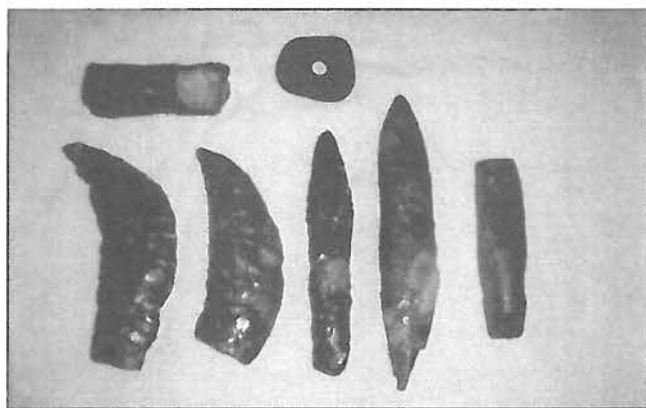
Jakob og Marie Borg, som havde »Vestergård«, har 4 flotte stenøkser, den ene er meget glat og meget velslebet. Marie havde fundet den ene.

Richard Nørgård, som boede i »Lavreløst«, fandt mange flotte og veltilhuggede stenøkser.

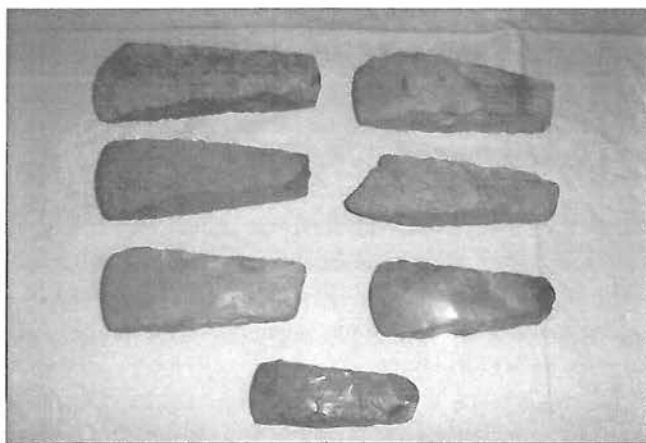
Bjarne Bech Jakobsen, som boede på »Nørmark« fra 1962 til 1985 sammen med Mathilde, har flere stenøkser og mange andre flinteredskaber, og en forstenet svamp på omkring 50 mill. år blev der fundet på gårdens marker.

Erik Bech Jakobsen, som bor på »Øster Birkild« sammen med Tove, har fundet flere stenøkser, knive og pilespidser. Han har fundet et stort stykke forstenet træ og et jernsværd, potteskår fra lerkrukker, og der er mange fossiler med snegle og dyr.

Kristian Poulsgård Andersen, som boede i »Bækkelund« sammen med Margrethe fra 1950 til 1999 sidst på året, har fundet rigtig mange »oldsager«. Kristian var et naturmenneske. Han har rigtig mange stenøkser og pilespidser. Der er en søstersøn, som bor i Vinding, der har arvet det alt sammen, men Ole Mehl og Erik Bech Jakobsen har sørget for, at få fotograferet flinteredskaberne, så nye Birkildboere kan se nogle af fortidsminderne. Kristian var også god til at finde gevirer fra rådyr og kronhjorte. Han fortalte, at hvis et dyr tabte det ene gevir, blev det helt skæv i hovedet. Det går hen til det nærmeste træ, og der får det andet gevir så noget modstand, så det falder af.

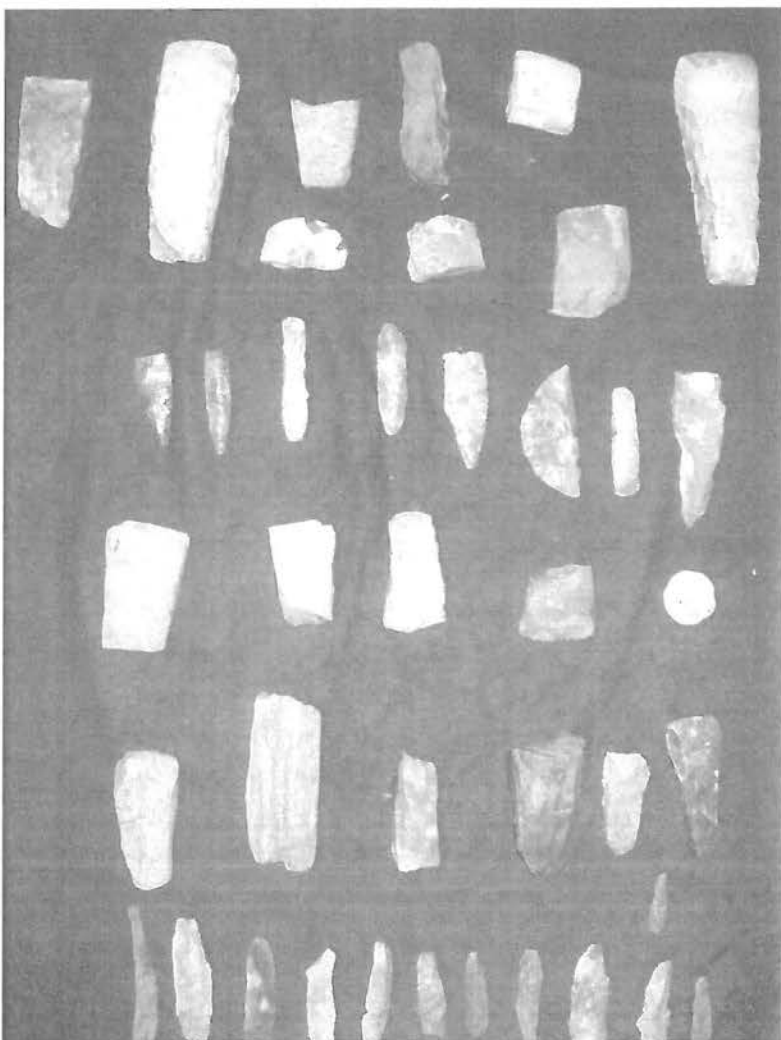

Kr. Poulsgård Andersen: Flinteredskaber fundet i Birkild

Kr. Poulsgård Andersen: Flinteredskaber fundet i Birkild

Erik Bech Jakobsens stensamling fundet i Birkild 1966 – 2008

Kaj Munks minde hædres

500 hjemmeværnsfolk
danner fakkelt-række

Den 4. januar var det 38 år siden, digteren, præsten Kaj Munk, Vedersø, blev myrdet af tyskernes håndlængere i vejkanthen ved Hørbylunde bakke. - Hjemmeværnet havde planlagt at mindes Kaj Munk ved at danne en fakkelt-række med 500 hjemmeværnsfolk på selve aftenen. En voldsom snestorm tolv timer forinden betød, at alt måtte aflyses. I stedet gennemføres minde-højtideligheden tirsdag den 4. maj, og blandt deltagerne ventes Lise Munk.

4. maj 1982

Bjerre Stenen

En kampesten som står på Sir Lyngbjerg bakke. (Kaj Nørmark i Linde fortæller, at da han var dreng, han er født i »Nørkjær« her i Birkild, blev stenen gravet op. Det var vist i 1936)

Kunstneren Poul M. Cederdorff har udført en skulptur i en 4,5 tons stor sten fra »Nørkjær« opgravet i 1992 hos Helle og Ole Mehl. Skulpturen står ved »Tinggården« i Holstebro, det var i forbindelse med boligselskabet Skt. Jørgens 40 års jubilæum.

En anden stor sten opgravet i sandhøj på »Øster Birkild« hos Erik Bech Jakobsen. Stenen står ved en gård i Mejrup.

Ved flere gårde her i Birkild står sten ved vej eller indkørsel med gårdsnavn og vejnr. Og sten er brugt til stendiger på gårdspladser og i haver. Der er også mange sten kørt væk fra Birkild. Jo, her er vi alle stenrige!

Også i år vil vi mindes -

Af H. M. Kong Christian X's tale
den 5. maj 1945

„Det har i disse tunge år været min inderligste bøn, at vi sammen måtte opleve frihedens time, og dette er blevet os forundt. Jeg beder i dag til, at vi må vise os værdige til den nåde, Gud har skænket vort fædreland, og at vi i fællesskab ved fortsat sammenhold gennem den kommende tid må kunne lægge grunden til et frit og uafhængigt Danmark.“

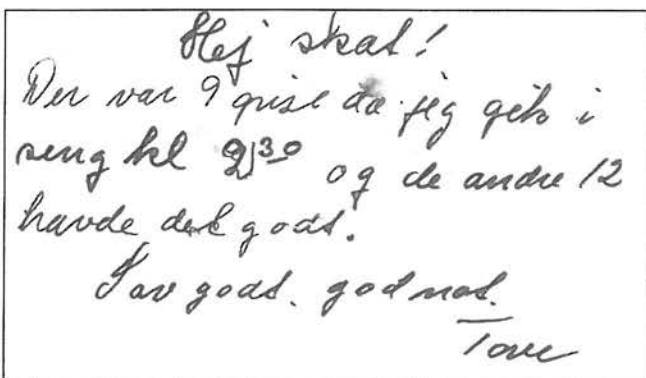
At vove er at miste fodfæste en tid
ikke at vove er at miste sig selv.
Søren Kirkegård.

ing Savværk, der blev savet 4 x 8 loftsbjælker, + spær murrem og lægter, de lå oppe på staldloftet, stablet med strøer imellem, jo, det gav en masse arbejde.

Høstfest i 1974

Den 11. august 1976 brændte hele bygningen, stald og lade, bygningen fra 1968 og 1972, gik simpelt hen op i røg, alt halmen var på loftet, på nær et læs som stod på gårdspladsen.

Soen fik grise, da jeg var i Videbæk den 2. juli 1975

Venner, naboer og familie hjalp med at samle halm igen. Det kom i staklader og svinehuse. Stalden blev overdækket med mange presenninger for at dyrene nogenlunde kunne stå tørre i stalden, men det var en hård vinter at komme igennem, når det var frostvejr var det meget godt, men når det var tøvjr og regn, knob det med at holde dyrene tørre.

1. oktober 1976 kom der en rendegraver, Egon fra intrepanørfirmaet Jakobsen og Blindkilde i Linde og begyndte at planere, jævne, grave syldgrøfter og gyllekanaler. her vil jeg lige fortælle, at da der blev gravet gyllekanaler i østsiden af stalden, var der så meget grus, at jeg holdt med tipvognen, fik læsset og kørte grusblandingen, lige ned på vores private vej. Der blev gravet ud til ensilage og roesiloer.

»Øster Birkild« i vinteren 1976

Tove Jakobsen 1975

Nu begyndte de tunge betonbiler at køre, de kom flere gange om dagen. Det var frost om natten, først i december, så der kom halm og presenninger over det nystøbte. Laden blev 56 meter lang og 1643 bred. Det var »Kalle Smed«, Karl Nielsen Asp Smedeforretning, der lavede stålbuerne. Der var 15 buer med 4 meter ben i lade/silo-bygningen. Der blev muret en dobbeltmur i røde sten. Maling af den store loft i stalden skete på denne måde, ja det var en opfindelse, som Frans Bjerg i Fousing, havde fundet på. Man havde en 50 liters olietromle, der blev lavet en aflang hul i begge ender, tromlen blev lagt op på en forhøjning (buk), fyldt nogle liter Gori eller Kobrinol i. På siden var der en boremaskine, som var monteret med en pensel eller noget lignende. Så skubbete man loftsbræderne (fjæl) igennem tromlen, og der var så malet på alle sider, smart.

Brand den 11. august 1976

Kostalden blev 36 meterlang, og 1643 bred, med 3 meter ben, gule mursten indvendig og røde mursten udvendig. Der blev plads til 46 køer, men der har da været 53 køer engang, beton-spalter bag køerne, 67 unglykreaturer på spalter i 11 bokse + 16 kalvebokse og en kælvningsboks, vi har været oppe på 140 kreaturer. Mælkerum og forrum havde fliser helt op til et elementloft. Der var klinker på gulvene. Ca. 80-90 meter 2" stålmalkekør førte mælken ud i mælkerummet i en 1000 liters Stranko isbank mælketank. Senere en Alfa-Laval 2200 liters stål tank, som havde automatisk vaskeanlæg. Når det varme mælk blev afkølet, blev energien brugt til at varme vand op med, det var en Termistor. Vandet brugtes til kalve og til rengøring af malkeredskaber m.m.

Det var koldt for de 2 murere og 1 oppasser, der brugtes meget sprit i mørtelen, for at det ikke skulle fryse.

Ca. 1. maj 1977 kom kreaturerne over i den nye stald, og det var en stor lettelse.

Tove og Erik Jakobsen 1976

Vi havde i flere år en stor skoledreng til hjælp, Flemming Refsgård havde vi omkring 5 år, så kom Toves

bror Leo Sakariasen, og i 1976 fik vi en plejesøn i familiepleje.

Hans Jørgen Pedersen, født 13. december 1961, han hjalp os på gården med det han kunne og fik så lidt løn og lompepenge, og der blev til en »Yamaha« knallert.

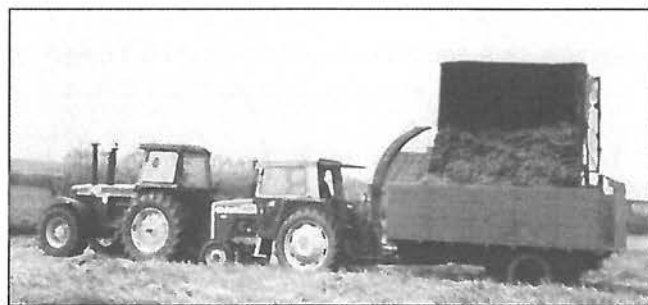
1977, den 23. november, fik Tove en lille pige, Marie Bech Jakobsen, blev hun døbt juleaften 1977.

Vores 3 børn har lært fra små at have pligter og ikke mindst ansvar, og de blev meget dygtige til at hjælpe både med dyr, mark og haven.

Børnene har lært at spille på el-orgel, og »selfølgeli« noder.

Tove var jo medhjælpende hustru, som man siger, hun var god til at ordne kalve, kunne tynde roer og hjalp mig ved næsten alt.

Tove har været i Asp-Linde-Hestbæk Husholdningsforening i 25 år. Hun var formand i en årrække, både i kredsen og Ringkøbing Amt, så hun var tit af sted til møder og på kurser i madlavning m.m. Hun tog kursus som kursusleder, det var i Herning og administrerede i flere år aftensskolekursus for foreningen.

»Østermark« ensilerer på »Øster Birkild« 1983

Hun var i flere år med til kjolesyning, og da børnene Poul, Rita og Marie var små, syede hun deres tøj, og syede både kjoler dragter og jakker til sig selv.

STRUER KOMMUNE

Postbox 19
7600 STRUER

Erik Bech Jakobsen
Birkildvej 12
7600 Struer

TEKNISK FORVALTNING
Sagsbehandler:
Gitte Bak/jp

Dato: 26. maj 1994
J.nr.:

Vedr. tilsyn med ejendommen beliggende på adressen Birkildvej 12, 7600 Struer

Teknisk Forvaltning har den 25. maj 1994 gennemført et tilsyn på ovennævnte ejendom.

Ved tilsynet blev det oplyst at ejendommens besætning p.t. svarer til ca. 70 dyreenheder.

Forvaltningen har ingen bemærkninger til tilsynet.

Forvaltningen skal dog gøre opmærksom på, at der senest den 31. december 1994 skal indsendes en opgørelse over kapaciteten til Teknisk Forvaltning.

Er opgørelsen ledsaget af en erklæring fra f.eks. landbrugsgets konsulenttjeneste, er det tilstrækkeligt, at opgørelsen indeholder oplysninger om størrelsen af opbevaringsanlægget, samt oplysninger om, hvorvidt der er indgået aftale om opbevaring af husdyrgødning på anden ejendom.

Er der spørgsmål til ovennævnte kan disse rettes til Teknisk Forvaltning på tlf. 97 85 55 88 (lokal 542).

Med venlig hilsen

Gitte Bak
Miljøtekniker

Rådhuset
Østergade 13 - 21
Fax 97 85 46 63
Telf. 97 85 55 88

De Kommunale Værker
Jyllandsgade 1
Fax 97 84 01 25
Telf. 97 85 11 88

Skatteafdelingen
Anlægsvej 7
Fax 97 85 57 05
Telf. 97 85 44 88

»Øster Birkild« 2007

Vi solgte nu køer og kælvekvier, i flere år først de kvier vi selv havde, så købte vi løbekvier og små kvier og i 2007 var der dog kun en, den anden vi havde kom i fryseboksen til os og vore 3 gifte børns bokse.

Foråret 2006 udlejede vi ca. 28-29 Ha jord til Gustav Byskov Nielsen, i »Nørre Birkild« for 5500 kr. pr. Ha, med en løbetid på 5 år. Han skulle så have vores EU arealtilskud. Vi havde så kun græs omkring mergelgraven og på ca. 2 Ha ude ved Klosterhedens Plantage, vores nye park og nogle små stykke jord med træer.

I foråret 2007 plantede Hedeselskabet 1 Ha jord til med træer, det skal engang blive til en park. Der er plantet æbler og pæretæer, kirsebær og et helt nøddehegn, der er trollehassel, kastanier, lindetræer, ask, bøg, fyr, gran, tjørn, ahorn, mf.

Birkildhistorie

Vi havde 4-6 får, en vædder og 10-12 lam. En dag kom der en mand, som ville købe et får. Jeg sagde, at han kunne købe vædderen 1. november for 500 kr.

1. november kom han igen. »Kan du kende mig«, sagde han, det kunne jeg. De 500 kr. kom ned i min skjortelomme og så gik vi ned til søen/mergelgraven og fangede vædderen. Jeg gav ham rebet og så var det mig, som måtte skubbe bag på. Manden var fra Libanon og arbejdede på jernstøberiet BIRN i Holstebro.

Manden bandt vædderen ved børnenes gyngestativ og kørte til Holstebro for at hente en kammerat med en varevogn. Da der var gået et stykke tid, og jeg var ved at give køerne roer, kom børnene løbende og sagde, at vædderen var ved at kvæles. Rebet omkring halsen var strammet, og vædderen lå ned og gispede efter luft. Jeg råbte: Hent en kniv. Vi havde en i stalden til at skære snor over, dem der var omkring halm-ballerne. Den var alt for sløv, for rebet var jo strammet langt inde omkring halsen. Børnene kom med en skarp brødkniv inde fra Tove. Jeg skar rebet omkring halsen over og slagtede vædderen. Lidt efter kom de 2 libanesere, de sagde en masse rigtig hurtig, godt jeg havde de 500 kr. i min skjortelomme, ellers tror jeg ikke, de havde taget dyret med. Da de havde skældt ud længe smed de vædder ind i en folkevogns-rugbrød og kørte, jeg har ikke set dem siden. Historie slut.

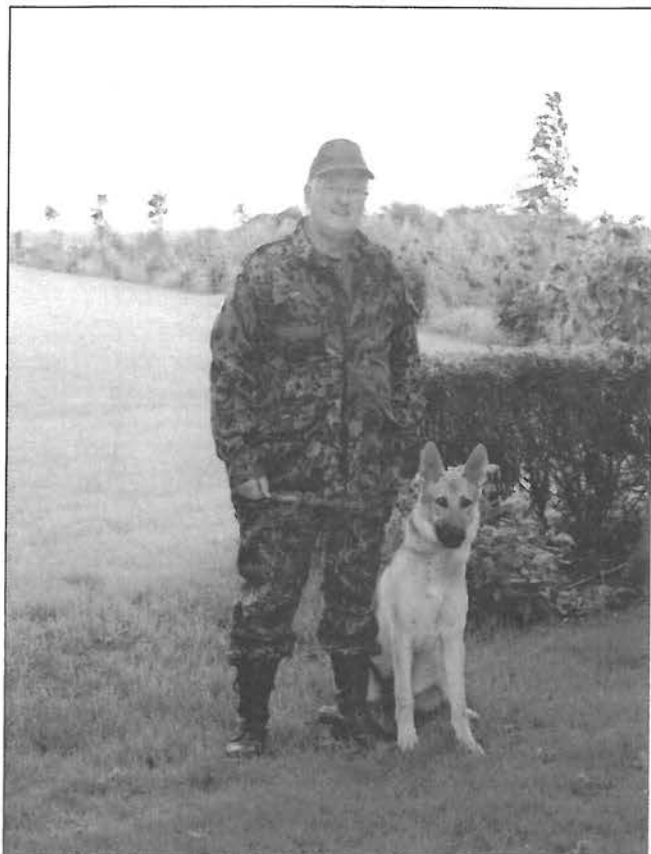
2004 plantede Hedeselskabet eller (Hede Danmark) træer omkring gården, 6 rækker bag laden og 4 rækker om stald og have mod øst og lidt mod syd.

2007 blev der plantet godt et Ha skov og park, syd for gården, med en 30 meter bred åbning, så man kan se op mod vejkrydset Bækvej/Birkildvej. Der blev sået et græsstykke, så der nu er en åben plet i parken.

Der er ca. en 20 meter bred græsplæne, med en allé af flotte asketræer.

Der er rundhaver med lindetræer og kastanjetræer.

Det er ikke så let for mig at skrive om mig selv, og derfor kommer så efter den berømte Jantelov, nogle linjer af min nabo Ole Mehl.

Bondemanden i parken med sin nye hund

Janteloven.

Aksel Sandemose.

1. Du skal ikke tro, at du er noget.
2. Du skal ikke tro, du er lige så meget som os.
3. Du skal ikke tro, du er klogere end os.
4. Du skal ikke bilde dig ind, at du er bedre ind os.
5. Du skal ikke tro, du ved mere end os.
6. Du skal ikke tro, du er mere ind os.
7. Du skal ikke tro, du duer til noget.
8. Du skal ikke le af os.
9. Du skal ikke tro, at nogen bryder sig om dig.
10. Du skal ikke tro, du kan lære os noget.

Citat:

»Tove og Eriks gæstfrihed er stor, her føler man sig velkommen, altid er der aktuelle emner at drøfte. Gæstfriheden fører naturligt til en stor omgangskreds, og den plejes med omhu, ofte hører vi: desværre kan vi ikke i dag for vi skal på besøg. I vores fortravlede tid er det befriende, at der er nogle som går mod strømmen og tager sig tid til at snakke med naboer og venner.

Eriks interesse for lokalhistorie er kendt af alle, ingen som han kender, hvad der er sket af begivenheder i vort område. Flere gange er han brugt som foredragsholder for at

delagtiggøre andre i sin store viden. Det at holde styr på, hvad der sker af stort og småt gennem tiderne, har han slet ingen problemer med, for i årevis har han ført dagbog. At føre dagbog viser sig ikke blot at være en sikkerhed for at hukommelsen ikke spiller én et pus, nej, den er inspiration for ham til at skrive en bog om livet på landet. En bog som det skulle vise sig, havde meget større almen interesse end Erik havde forestillet sig, så i løbet af kort tid blev den ud-solgt. Heldigvis for mange er den nu genoptrykt.

Eriks glæde ved at skrive nyder læserne af Asp Borgerforenings medlems blad glæde af. Troligt år efter år kan vi læse indlæg, som delagtig gør os i stort og småt, om naturens årstider og hvad det bringer med sig af glæder, betragtninger om livet, kloge ord til eftertanke, ja, vi lades tilbage med eftertænksomhed.

Tove må ind imellem lægge en dæmper på Eriks begejstring for at samle, for er der nu plads? Når glæden ved at samle også omfatter landbrugsredskaber kræves der ekstra god plads og en lade kan hurtig fyldes op. Så er avisudklip nemmere at håndtere. Forskellige flaske-typer kan hurtig fylde et loft, skal der desuden findes plads til sten og mineraler, er Toves friplads på loftet i løbet af ingen skrumpet til et hjørne.

Interessen for naturen er stor såvel hos Tove som Erik og den fylder en stor del af deres hverdag. Ofte ses Erik på vej til dammen for at fodre vildænderne, fodrebrættet udenfor køkken vinduet er en dag glæde med dets mylder af småfugle. De sidste år er gården blevet forvandlet til en grøn oase, mange mange træer er plante til glæde for fugle og forbipasserende naboer, og til inspiration for alle som kunne tænke sig en hyggekrog i læ for vestenvinden. Man kan jo fundere lidt over, om der er en bagtanke med det store beplantningsprojekt og hyggekrogen, er det mon her Erik vil sidde i de lune sommer dage og skrive den næste bog om livet på landet?»

Ole Mehl

Citat slut.

*«Vil man være
blandt de bedste,
kan man ikke gøre
det alene»*

Paul Lillelund

Humor

Erik Bech Jakobsen er født i »Strandgården« på Venø i 1939, han kom ud og tjene i 1953 og det blev til meget erfaring inden for landbruget.

Han var på Rønede efterskole på Djursland og på Lægård Landbrugsskole ved Holstebro. Han har arbejdet på 10 forskellige gårde i Vestjylland og Salling. Det er en stor ud-

vikling, som er sket i landbruget, særlig i de sidste 50 år.

I 1966 købte han 2 ejendomme »Øster Birkild« og »Virkelyst« i Birkild, blev gift med Tove Sakariassen fra Fousing.

Erik Bech Jakobsen har skrevet dagbog siden 1953, så der er skrevet mange sider om Birkild. Han har fulgt med i hvad der blev arbejdet med på de andre gårde og ejendomme, og meget af det er blevet skrevet ned.

Der er mange datoer på fødselsdage, bryllupper og begravelser. Bogen er krydret med små historier, fortællinger og beretninger fra dagliglivet, også udenfor Birkild.

Der er beretninger fra Fousing og Linde Andelsmejerier, Asp og Linde Brugsforeninger, fund af flinteredskaber i marken, om traktorer og maskiner og ikke mindst om »BIRKILDBOERNE«.

Fordson Major på arbejde i én af Birkilds roemarker ca. 1967

